

лъжатъ, а следъ това искатъ да имъ се помогне. Този младъ човѣкъ ме гледа право въ очитѣ, лъже ме и сщце-временно иска да ме убеди, че това, което говори, е истина.

Питамъ: кой човѣкъ, като се представя предъ лицето на Първичната Причина и не говори истината, може да се надѣва на нейното благословение? Не, каквото говори човѣкъ, то трѣбва да бжде съгласно съ истината. Каквото обещае, трѣбва да го направи. Той трѣбва да бжде честенъ, справедливъ, благороденъ въ постѣпките си, и то въ малкитѣ, а не въ голѣмитѣ. Единъ човѣкъ не може да носи товара на всички хора; той не може да обича всички хора; той не може да оправи цѣлия свѣтъ. Само великитѣ хора, само Синовеѣ Божии могатъ да обичатъ всички хора. Само Богъ може да обича всички живи сщщества. Обикновениятъ човѣкъ, обаче, може да обича единъ, двама, трима, най-много десетина души. При това, неговата любовъ, се раздава така, както свѣтлината се разпрѣсва. По-близкитѣ му се ползватъ повече отъ неговата любовъ, а по-далечнитѣ — по-малко. Сщщото прави и свѣтлината: по-близкитѣ предмети по-силно се освѣтяватъ отъ нея, а по-далечнитѣ — по-слабо. Колкото по-близо е човѣкъ до плодоветѣ на нѣкое дърво, толкова по-прѣсни ще ги яде. Колкото е по-далечъ отъ дървото, толкова по-лоши плодове ще яде. Щомъ плодоветѣ минаватъ презъ нѣколко рѣже, докато стигнатъ до човѣка, тѣ изгубватъ своята първа свежестъ, здравина и цвѣтъ. Сщщото нѣщо може да се каже и за любовта, и за живота. Когато нѣкой приема любовта направо отъ приятеля си, напри-мѣръ, тя е по-силна; щомъ тази любовъ минава презъ нѣколко души, докато стигне до него, тя вече е изгубила частъ отъ своята сила, отъ своята свежестъ и красота. Животътъ се подържа само чрезъ любовта. Който не люби, той е осъденъ на вѣчна смъртъ. Нѣма по-страшно нѣщо за човѣка отъ смъртъ, предизвикана отъ безлюбие. Силата на любовта е въ самия човѣкъ. Самъ за себе си, той е изворъ. Следователно, той не трѣбва да очаква на любовта на хората. Който люби, той е разуменъ човѣкъ. И тогава, нѣма той да ходи при хората, но тѣ ще дохождатъ при него. При пресъхналитѣ чешми никой не отива; при течашитѣ чешми, обаче, всички хора се събиратъ. Хората се трупатъ около богатитѣ, а не около беднитѣ.

Казвате: унизително е положението на бедния, на про-сеция. — Не е ли по-унизително положението на онзи, който